



ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. évf. 11. szám

2006. NOVEMBER

Újlaki szentek Szent Imre herceg

Szent István király és Boldog Gizella fia, a magyar trón várományosa 1000-ben vagy más számítások szerint 1007-ben született. Nem elsőszülött fiú volt, így feltételezhetjük, hogy egyházi pályára szánták (anyja testvérei között például a császár mellett egy püspök és egy apáca található). Nevét császári nagybátyja, II. Henrik után kapta, érdekesen magyarított formában. (A legrégebbi, latin nyelvű források *Heinricus*, *Henricus*, *Emricus* vagy *Emericus* néven említik. Elhunyt bátyja egyébként egy későbbi német forrás szerint az 1002-ig uralkodott III. Ottó császár nevét viselte.) A hitet apja mellett nevelője, Gellért, a későbbi püspök és vértanú erősítette benne. A király *Erkölcstanító könyvecskéje* a trónörökös Imre herceghez íródott - igaz, ebből nem azt tudjuk meg, milyen ember volt Imre, hanem hogy milyenné akarták nevelni. Egyébként nyilván nem is sikertelenül...

A szent királyfi alakja legendákból és krónikákból bontakozik ki előttünk. Ezekből ismerhető meg éjszakai zsolozsmázása, melyet apja szeretettel figyel; látomása, melyben szüzessége megőrzésére kap isteni felhívást; vagy az a történet, amikor a gyermek Imre a szerzeteseket köszöntve megérzi, melyikük a legkülönb, s azt kivételesen hét csókkal tünteti ki. A legenda számol be a halálakor, majd később a sírjánál esett csodáról. Azt is megtudjuk, hogy apja kívánságára megnősül - a krónikák szerint az idős király fiának akarta átengedni a trónt -, de feleségével együtt is önmegtartóztató életet éltek. Imre 1031. (némelek szerint 1030.) szeptember 2-án fiatalon és váratlanul meghal - idegen forrás tudni véli, hogy egy bihari vadkanvadászaton.

A szent Imre és szülei életéről szóló adatok között van egy, amely bennünket közelebről érint. A Képes Krónika 67. fejezetében az alábbiakat olvashatjuk: „... a szent király fiával, Szent Imrével és a királynéval együtt abba a városba ment, melyet Óbudának hívnak. S miután ott nem talált semmiféle Krisztusban fölszentelt épületet, amelyben a mindenség teremőjét dicsérni lehetett volna, a legszentebb király ... a város közepén nyomban elkezdett építtetni egy nagy kolostort Szent Péter és Pál apostoloknak a tiszteletére...”

Az Egyház gondosan ápolta a középkor hátralévő századaiban az 1083-ban szentté avatott herceg kultuszát, erről legendák és liturgikus szövegek tanúskodnak. A török háborúkat követő barokk korban templomi képek és jezsuita iskoladrámák jelzik tiszteletét. „Népies” szentté sohasem vált, népszokás vagy időjóslás nem kapcsolódik ünnepéhez.

Kommentár

Az október 20-i evangéliumi részben (Lk 12, 1-7) Jézus a farizeusokat marasztalta el. „Óvakodjatok a farizeusok kovászától, vagyis a képmutatástól! Nincs olyan rejtett dolog, amely napfényre ne kerülne; sem olyan titok, amely ki ne tudódnék. Amit szűk körben bizalmasan mondtatok, nyilvánosan elbeszélitek, és amit zárt ajtók mögött fülbe súgtatok, szájról szájra adják.” Ez pedig, következik a tanításból, borzasztó megszegés, kemény bűnhődés lenne. Nem használ tehát a képmutatás, a jó színlelés, ha titokban egészen más van mögötte, hiszen az úgyis kitudódik.

Előbb a millenium nemzeti büszkesége, majd Trianon nemzeti gyásza fordította a figyelmet (újból) fokozottan hazai szentjeink felé. Ekkoriban születik az *Isten, hazánkért* kezdetű himnusz, ekkoriban festi templomunk diadalívére Rakksányi Dezső Magyarok Nagyasszonya és az árpád-házi szentek képét. (Imre a kis Jézushoz és a magyar címerhez legközelebb álló alak.) A szent királyfi a magyar ifjúság védőszentje lesz, a cserkészek különösen tisztelik. Az ő nevét viseli a ciszterci kezdeményezésre a húszas években megalakult *Emericana*, a magyar egyetemisták és főiskolások rangos társadalmi egyesülete. 1930-ban ünneplik szentünk mennyei születésének 900 évfordulóját, ekkor állítják fel a körtéren Kisfaludy Stróbl Zsigmond Szent Imre szobrát, ekkor veszi fel a mai Villányi út és az egész városrész, az új gimnázium és az épülő templom Szent Imre nevét. A Pest melletti Soroksárpéteri is ekkor lesz önálló nagyközség Pestszentimre néven...

Minden jószágos mívelkedőtnek patikája, foglalja egybe Szent Imre érényeit magyarul a Karthauzi névtelen a középkor végén, a Képes Krónika pedig a királyfi következő kiváló tulajdonságait sorolja elő: „...igazságosság, okosság, bátorság, mértékletesség, bölcsesség, tudás, szelídség, irgalmasság, kegyesség, bőkezűség, alázatosság, türelem vértették, s más keresztény és államférfiúi érények ékesítették, akárcsak az apját, Szent Istvánt.” A még régebbi, Szent Margit idejében íródott zsolozsma így magasztalja:



*Idvez légy, te jók virága,
régi törzsök sarjadéka,
tündöklő tükör, te, drága
szentség regulája, példa.
Jó reménység rossz időbe,
csillag annak, aki szenved,
föld pirosuló rózsátöje,
lámpáskája az híveknek.
Kincses-kamrácskánknak éke,
fényes liliom az völgybe,
könyvezőknek könnyű béke,
kérlelünk mi könyörögve,
az gonosznak légy te féke,
Imre, úzd el mindörökre.*

Sz. J.

Az a jószágos Üdvözítő, gondolhatják az evangélium mai hallgatói. Ő még úgy gondolta, hogy a titkos bűn napvilágra kerülése maga a bűnhődés. Ő még nem tudta, hogy eljön a „na és” világa, amikor a bűn kiderültekor a bűnös csak még arcátlanabb lesz, hogy lesznek, akikben - látszólag legalábbis - egyszerűen nem működik a lelkiismeret.

Jézus bizonyára nagyon jól tudott mindent. De az ő elmarasztalása olyan embereknek és olyan emberekről szólt, akik megsértették ugyan a normát, de nem rúgták föl. Vétkeztek, de jobb esetben megbánták, rosszabb esetben legalább szégyenkeztek, ha kiderült. A legrosszabb esettel napjainkban kell szembesülnünk...

Szaszovszky József

„Maria hilf!”

Aki ismeri Rokay Zoltánt, a PPKE teológia professzorát, annak nem jelent meglepetést, hogy október 25-én élvezetes, fordulatos bővelkedő előadást tartott a Szent István teremben. Az újlakiak vetített képes előadást láthattak „Cranach Lukács Segítő Mária képe - Passau vagy Innsbruck?” címmel.

Az eredeti festményt idős Cranach Lukács festette 1517-ben Szakállas György szász – mindvégig katolikus – választófejedelem megrendelésére, aki lengyel feleségét ajándékozta meg vele. Egyik – nem vér szerinti – utóda, János György azután 1611-ben ajándékozta tovább II. Ferdinánd császár testvérének, Lipótnak, aki a képet Passauban nagy becsben tartotta. Mikor a főherceg átvette a tiroli helytartóságot, a képet Innsbruckba vitte, ahol templom, majd székesegyház épült a festmény befogadására. Nem véletlenül, hiszen a nép ennek a Segítő Mária (*Maria, hilf!*) képnek tulajdonította, hogy elkerülte őket a harmincéves háborút!

Hihetetlen, de 1627 és 1745 között a kép jóvoltából ajándékoktól roskadozó Szent Jakab székesegyházban 7 millió szentáldozást, 1750-ben pedig 4400(!) imameghallgatást jegyeztek föl, melyeket részletesen dokumentáltak. Hosszú lenne itt követni a kép történetét és a hozzá fűződő csodás eseményeket, elég annyi, hogy a törökök ellen is segítettek.

Cranach hosszú, különös életet élt, többek közt Luther esküvői tanúja volt. Weimári sírmeleke úgy aposztrofálja, hogy a „leggyorsabb” festő: ezer csodálatos festménye közül 120 a Szűz Mária kép. Nem véletlen, hogy se szeri se száma a másolatoknak, az innsbrucki házak falán vagy hatvanat találni. Még Újlakra is kettő került belőlük, mindkettő még a XVIII. században. A régebbit az Immaculata-oltáron, a valamivel későbbit a főoltár fölött láthatjuk.

Jobbágy Éva



Domiter Josefne

Újlaki arcok

Óbudán születtem, a szomszédságban lévő Szent Margit kórházban. Szüleim már nem voltak fiatalok, mégis örömmel vállaltak mint késői jövevényt, habár aggodalommal néztek a jövőbe a közelgő háború miatt. Nagy szeretetben volt részem, a család fájdalomra azonban félelem és éhség egyaránt elért a nehéz időkben. Ezek a gyermekkori élmények azonban ma is arra ösztönöznek, hogy legyek hálás és becsüljek meg mindent, amit a Gondviselés nyújt.

Általános iskolába a Marczibányi térre jártam, ahol az első osztályban még utolsóként hitoktatásban részesültünk. Onnan járultam először a szentáldozáshoz 1949-ben az Országúti ferences templomban. Hittannal tovább sajnos nem foglalkoztunk, következett az „úttörőélet”.

Nagyon szerettem a gyerekeket, ezért minden vágyam az volt, hogy tanítónő legyek. Tanítónőképzőbe azonban nem sikerült felvételt nyernem, így tanárain javaslatára a Jurányi utcai közgazdasági technikumba kerültem. Évek múltán láttam be, hogy a Gondviselés előrelátóan irányított, mert ezzel a képzettséggel - az adatok és számok területén - könnyebben tudtam későbbi életemben érvényesülni.

1959-ben kereskedelmi érettségit tettem, utána könyvelőként helyezkedtem el, majd mint könyvelési ellenőr dolgoztam.

Bár anyuka bécsi születésű volt, a német nyelvet nem tőle tanultam, hanem az iskolában, majd munka után tanfolyamokat végeztem. A nyelv gyakorlása viszont hiányzott, míg nem kaptam egy németországi címet, azaz egy levelezőpartnert. Az évekig tartó levelezésből 1969-ben Budapesten házasságkötés lett. Ekkor azonban férjem már Dél-Afrikában élt.

Négy év telt el, amíg döntöttünk, hogy Európában vagy Afrikában fogjuk-e elkezdeni közös életünket. A sok hivatalos ügyintézés sem ment egyhamar, hiszen a két ország között még diplomáciai kapcsolat sem állt fenn. 1973-ban ültem fel - életemben először - a repülőgépre, és indultam el egy számomra teljesen ismeretlen világba - de végre a férjemhez.

Dél-Afrika 30 éven át volt az otthonom. 22 évet dolgoztam a Mezőgazdasági Minisztériumban, onnan mentem nyugdíjba. Nekem akkor még csak a két hivatalos nyelvet kellett elsajátítanom, nevezetesen az angolt és az afrikánszt, ezekkel nagyjából megbirkóztam. (Ma már 11 hivatalos nyelvet használnak.) Sikerült beilleszkednem, alkalmazkodnom, ahol kellett, és úgy éreztem, hogy igazán befogadtak.

A legnagyobb ajándék, amit kaphattam, hogy ott erősödtem meg a hitemben. A kollégákkal hetente Biblia-tanulmányozáson vehettem részt, az egész lélek nagyon keresztényi volt. Sok tanulságos beszélgetést folytattunk a hittel kapcsolatban. Szárazság idején pedig országszerte imádkoztunk esőért, és e célból munkaidőben mindenki elmehetett a saját templomába.

Afrika érdekes világ, sokfelé érintetlen, gyönyörű természet a horizont végtelenségével. Értékes barátságok szövődtek, élveztük Afrika éghajlatát, ízeit, csendjét és hangjait, különös fényeit, a formák és színek széles skáláját. Az ember minduntalan csak a Teremtőre tudott gondolni. Került az utunkba nehézség is, félelem, küszködés számunkra idegen problémákkal, de Isten segítségével átjutottunk azokon is.

Férjem elvesztése után, három évvel ezelőtt jöttem vissza Budapestre, azóta tartozom az újlakiakhoz. Testvérem vezetett ide, már évekkel ezelőtt, amikor még csak látogatónak jártam haza. Szerettem a templomot, és jól érzem magam a barátságos, időnként egymásra is odafigyelő hívők közösségében.

IGE-IDŐ

„...ezeket a dolgokat tegyétek meg: Mondjatok egymásnak igazat, kapuitokban úgy szolgáltassatok igazságot, hogy békét szereztek.” (Zak 8, 16)

Kedves testvérek, a fenti mondat annak a szózatnak a része, amelyet az Úr intéz népéhez Zakariás próféta idejében, érdemes azonban nekünk is elgondolkodnunk rajta.

Mondjunk egymásnak igazat? Miért, nem azt tesszük? Hazugság-e az elhallgatás, a mellébeszélés, a szavak csűrőcsavarása? Hazugság-e a történetek „színesítése”? Egyáltalán mi az igazság? Ezt a kérdést Pilátus is föltette Jézusnak, és manapság is sokszor hangzik el. Azt is hányszor hallhatjuk, hogy többféle igazság létezik. De ne hagyjuk magunkat félrevezetni ezekkel a szabadelvű és káoszt teremtő nézetekkel. Számunkra egyetlen igazság létezik: Krisztus. Ő az út, igazság, élet. Ha Vele tartunk az úton, akkor igazságban járunk, és életünk lesz.

Az igazságszolgáltatás napjainkban a jogra épül, nem az igazságra, ezért az ítéletek nem mindig felelnek meg igazságérzetünknek. A saját életünkben igyekszünk-e úgy foglalni állást egy ügyben, hogy az igazság ne sérüljön, ugyanakkor az emberek között ne maradjon sértettség?

Nehéz feladat, úgy hiszem, de azért érdemes megpróbálnunk!

Jülling Erika

Családi események

Megszületett: szeptember 22-én Vajnai Miklós és Lengyel Katalin negyedik gyermeke, László.



A keresztség szentségében részesült:



október 1-jén Szokolczi Botond és Kozek Ada, 7-én Horváth Eszter Anna, 8-án Csikós Balázs, 22-én Dobesch Ákos, 29-én Mercsényi Szilvia és Móró Emma.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

október 7-én Szabó Péter és Stellek Tímea, 14-én Hangay Zoltán és Kovács Adrienn.



Halottaink:

Hitka Katalin (85), Gáti Józsefné (84), Román Miklósné (65), Kőszeghy László (53), dr. Révbíró Ervinné (84), Somossy Attiláné (77), Ormándlaky Bence (18).



Fiataljaink október 1-jén meglátogatták Gyula atyát Mezőfalván. Az atya három templomában a vasárnapi miséken szolgáltak. Gyula atya nagy szeretettel beszélgetett velük és látta vendégül őket.

Szentek és boldogok

A fenti címmel tartott Anzelm atya előadást plébániánkon egyik kedd este a Szent Erzsébet hittanteremben. A terem megtelt érdeklődővel, de sajnos mégsem voltunk annyian, mint megelőző előadásán, amelyet az apokrif iratokról tartott. Pedig ez az előadás még érdekesebb és szórakoztatóbb volt, kevésbé hangzatos címe ellenére is.

Előadását két részre bontotta, először általánosságban vázolta fel, hogy kik is azok a szentek és boldogok, és milyen kritériumoknak kellett megfelelniük, hogy azzá váljanak. A második részben kronológiailag végigvezette különböző szentek és boldogok példáján keresztül, hogy miképpen változott az Egyház története folyamán a boldoggá és szentté avatási eljárás és a hozzá vezető út. Előadása olyannyira komplex és egységes volt, hogy a jelen cikkben csak egy-egy gondolat, hangulat felidézésére vállalkozom. Nagyobb hangsúlyt fektetett az első részre, emberközelbe hozva a szentté válás lehetőségét és célját nekünk hétköznapi embereknek is. Szípkázó humora és ironiája szinte minden mondatában megnyilvánult. Egy példa: rögtön elképzelhettük magunkat a Bazilikában boldoggá avatandóként, egyházi főméltóságokkal és töménytelen emberrel körülvéve, miközben kinyilvánítják rólunk, hogy üdvözlünk. (Akiről kinyilvánítják, hogy boldog vagy szent, az már jó eséllyel üdvözült). Ennél többet ki akarhatna magának? Azonban már az első kritériumnak sem felelünk meg, mivel még nem haltunk meg. A szentek és boldogok példaképeink, akik nem szükségszerűen különböznek tőlünk hétköznapijainkban, látszólag akár semmi különöset sem csináltak. „Nem csináltak semmi mást, mint a nehezen megszerzett mindennapi kenyeret félbetörték és odaadták másnak”. Az Egyház oltárra emel, zászlajára tűz, azaz kiemel bizonyos embereket, mert példamutató magatartásukkal motiválják mindennapjainkat. Megadják nekünk az erőt, hogy betartsuk a tízparancsolatot, ami szinte lehetetlen a nap 24 órájában. Fontos, hogy a szent magatartása vagy tette egy nagyobb közösség számára legyen ismert és magával ragadó. Ez emóciót ébreszt, és együttműködése az Istennel mások számára is kegyelmet közvetít. A különbség a boldogok és szentek között az, hogy az előbbi inkább egy zárt közösségnek jelent példaképet, míg a szent a világ több pontján - vagy éppen világszerte - ismert és népszerű, de mindkettő másokat is az üdvösség közvetítésére serkenthet.

Az első szentek mind mártírok voltak. „Furcsa módon egy jó mártír a kivégzésben sose halt meg, csak amikor a feldühödött tömeg megölte”, hívta fel a figyelmet az előadó egy gyakori jelenségre. Hangsúlyozta, hogy a szentek abban is különböznek tőlünk, hogy reakciónk a világ válaszára (az ő Krisztus-követésükre) nem a világ szerinti reakció.

A szentek és boldogok képesek végig kitartani Krisztus-követésükben és megszentelik a „mi nyomorult helyzetünket is”. Azon munkálkodjunk, hogy körülöttünk minél több ember legyen szent, és mindent tegyünk meg környezetünk megszentelésére. Ezáltal léphetünk mi magunk is a szentté válás útjára. Egyszerűbb, ha mi magunk követjük a tízparancsolatot, és azt nem másokon kérjük számon.

Zsedit

Márton köpönyege avagy Kövessük szentjeink példáját



Hidegebbre fordult az idő. Márton kinyitotta szekrényét, amelyben téli ruháit tartotta, és a tükör előtt állva sorban felpróbálta őket, melyik hogy áll, szük-e vagy bő, netán szakadt vagy piszkos, és főként hogy föl lehet-e venni még az idén egyáltalán. Az egyik köpeny különösen bő volt és divatjamúlt. Márton kedvetlenül nézegette. Talán, ha átalakíttatná, morfondírozott. Ki lehet hozni belőle egy testhezálló kiskabátot. A leeső részt meg – no, azt sem kell feltétlenül eldobni. Valaki akár még melegedhet benne. Persze, igényes ember nem tud mit kezdeni vele, de például egy koldus még örülne is neki. Hát igen: jobb adni, mint kapni, gondolta Márton elégedetten, és látta, amint tükörképének válla néhány centiméternyivel feljebb emelkedik. Elindult ollóért, mert határozott embernek ismerte magát.

Az olló valahogy nem volt a helyén. Illetve valahogy nem volt meg a helye. Visszatekintve már a köpönyeget is egészen más formájúnak látta Márton. Márton? Amint kinyitotta a szemét és a tükör felé sandított, Kovács-Keresztény János álomtól bamba képe tekintett vissza rá. János azért egy pillanatig még bizonytalan volt, nem Szent Márton-e valójában,

de aztán megdörzsölte a szemét, és minden tisztázódott benne. Derék keresztényként, úgy látszik, túl sokat gondolt a szentre, akinek éppen ünnepe van.

Ja, jutott még eszébe, el ne felejtjük kivenni a libát a mélyhűtőből. Szerencsére mi még ebben az elvallástalanodó világban is tudjuk, milyen tisztelet dukál a szenteknek.

Szaszovszky József

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsöpénteken 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰



Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este 7-1/2 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.



Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):
hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (bejárat a plébánia udvaráról):
vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰



Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Temetőben

A temető mély csendjében szinte megrettenek én:
Idekerül minden ember, legyen gazdag vagy szegény!
Boldogot és boldogtalant ádáz halál learat,
utánuk az övéikben csak fájó emlék marad.
De a lélek halhatatlan, készen áll az irgalom,
Halálomkor légy mellettem, én megváltó Jézusom.

Konkoly Jánosné



Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, Koncsoiné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András plébános

Novemberi naptár



1. Sze. *Mindenszentek ünnepe*, szentmisék: reggel 1/2 7-kor és este 6-kor,
2. Cs. *Halottak napja*, szentmise: este 6-kor
4. Szo. *Borromeo Szent Károly*
5. V *Szent Imre herceg*
9. Cs. Képviselőtestületi ülés este 1/2 8-kor
11. Szo. *Tours-i Szent Márton*
12. V. Szentmise a meg nem született és a fiatalon meghalt gyermekekért du. 3 órakor a Kecse-hegyen.
19. Szo. Műsoros est az esti szentmise után
19. V. *Árpád-házi Szent Erzsébet*
22. Sze. *Szent Cecilia*
25. Szo. *Alexandriai Szent Katalin*
26. V. *Krisztus Király ünnepe*
30. Cs. *Szent András apostol*

A jubileumi év zárása az esti 6 órás szentmisén.

Gitáros mise a hónapban: november 5-én és 19-én 9 órakor.



Hírek, hirdetések

- Templomunk jubileumi évét Szent András napján az este 6 órakor kezdődő ünnepi szentmisével zárjuk. A szentmisét az ezüstmiséjét ünneplő Szabó Gyula atya celebrálja.
- Egyházközségünk képviselőtestülete november 9-én, csütörtökön este fél nyolc órakor tartja következő ülését, melyre ezúton is hívjuk az érintetteket.
- Az öregek karácsonyi megajándékozását célzó hagyományos jótékonyági műsoros estünket, az ún. Pozsgay-estet idén november 18-án tartjuk az esti szentmise után a Szent István teremben. Kérjük az újlakiakat, hogy egyéni és csoportos műsorszámakkal mielőbb jelentkezzenek Munkácsi Péternél (325-7363), Szaszovszky Józsefnél (367-7459) vagy a sekrestyében. Arról se feledkezzünk meg, hogy egyszerre mindannyian vendégek és házigazdák is vagyunk, és jó, ha a szünetben meg tudjuk kínálni egymást.
- Buszos egyházközségi zárandokutat szervezünk december 2-ára, szombatra. Úti célunk Vác, ahol megtekintjük a székesegyházat és más templomokat, a katolikus főiskolát és a püspöki palotát. Beer Miklós püspök atya szeretettel vállalta, hogy fogad és megáld bennünket. Egyszerű ebédre is van lehetőség a főiskola menzáján. Az útiköltség 1500 forint ebédrel. Reggel nyolcra a templomtól indulunk és ide érkezünk vissza 3-4 óra tájban. Jelentkezni november közepéig a sekrestyében vagy az irodában vagy Szaszovszky Józsefnél lehet.

Tájékoztató a missziós nap tapasztalatairól

A budai képviselőtestületi küldöttek október 8-án az albertfalvai Szent Mihály plébániatemplomban találkoztak, ahol Hollay Antal plébános atya fogadott bennünket. Rózsafüzér-ima és a templom történetének megismerése után a közeli Don Bosco iskolában tartottuk a megbeszélést, amelyen a szokottnál kevesebben vettünk részt - úgy látszik, van, akinek a térképére már nem fért rá Albertfalva. Pedig a házigazdák a plébános atyával az élen alapos tájékoztatást adtak a szeptember 23-án tartott missziós napról, amely egyszerre hat budapesti plébánián a jövő őszi városmissziós hét főpróbája volt. Őszintén beszámoltak a - személyes és közös - felkészülés nehézségeiről, a szervezés és programlebonnyolítás sikeres és balul sikerült mozzanatairól. Tapasztalatainkból sok tanulságot szűrhetnek le hallgatói is saját plébániáik számára.

A sok érdekesség közül példaként azt említem meg, hogy a szervezés időszakában M. Ferenc testvérünkkel riportot készített a Kossuth rádió. Amikor a beszélgetés során másodsor ejtette ki Jézus Krisztus nevét, a riporter kikapcsolta a mikrofont, és figyelmeztette: ez kérem közszolgálati adó! Hát - ezért is kell a városmisszió.

Az albertfalvai missziós nap lebonyolításában részt vállalt a közelben nemrégiben alakult Missziós Központ. Ennek munkatársai is eljöttek a megbeszélésre és bemutatkoztak. Kiemelték annak fontosságát, hogy „legyen hol megtapadni az érkezőnek”, aki keresőként betéved egy templomba. A templomba járó hívek hitét és közösséggé formálódását a *vándorevangélium imaszolgálat* terjesztésével kívánják elősegíteni, az első imacsoportokat éppen Albertfalván sikerült megalakítaniuk a hívek körében a plébános atya támogatásával.

Szaszovszky József